

Ve své bakalářské práci jsem se zabývala případy zanedbávání, týrání a sexuálního zneužívání dětí. Tyto jevy se nazývají souhrnně syndrom CAN. Cílem mé práce byla deskripce úskalí, se kterými se sociální pracovník ve vztahu s těmito případy setkává. Mezi tyto úskalí patří problémy s ohlašování případů ze strany profesionálního i laického okolí dítěte, nedostatek bezplatných zařízení provádějících rodinnou terapii, nefunkčnost multidisciplinární spolupráce, nedostatek sociálních pracovníků a opakované vyslychání dětí při vyšetřování podezření na syndrom CAN. Má bakalářská práce je rozdělena do dvou částí – na část teoretickou a praktickou. V teoretické části se zabývám postavením dítěte ve společnosti v historii i v současné době. Také zde uvádím právní rámec, které upravuje postavení dítěte ve společnosti. Věnuji se též prevenci syndromu CAN, jeho důsledkům a odhalování těchto případů. V neposlední řadě pak úloze sociálního pracovníka v těchto případech a úskalím, se kterými se při své práci setkává. Do praktické části jsem zařadila kazuistiku dívky, která je nepřiměřeně fyzicky trestána matkou. Na této kazuistice jsem zmapovala úskalí, se kterými se pracovník při řešení případu setkal. Dále jsem do praktické části vložila vyhodnocení dotazníkové ankety, která byla prováděna mezi sociálními pracovníky, její zaměření bylo na funkčnost či nefunkčnost multidisciplinární spolupráce a související problémy.